

POSTANOWIENIE

Dnia 30.06.2016r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.del. do Prokuratury Okręgowej w S. – Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego D. W. (...)) s. M.** o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności, w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 3 w zw. z art.43 le § 1 kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu D. W. (W.) s. M.** i M. z d. S. ur. (...) zezwolenia na odbycie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 11.05.2015r., sygn. akt XIVK 62/15 za czyn z art.178a§4kk, art.178a§1kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,**
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Skazany D. W. wystąpił z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na odbycie kary, w systemie dozoru elektronicznego. Wniosek swój uzasadnił chęcią powrotu do domu, podjęcia pracy oraz spłaty zobowiązań finansowych.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać trzeba, że zgodnie z art.43c kkw ustawodawca uznał, że jest możliwe odbywanie kary pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, w miejscu stałego pobytu wskazanym przez osobę skazaną. Z tego przepisu wynika, że udzielanie zezwolenia na odbywanie kary w systemie SDE nie uzależniono od zaistnienia innych okoliczności dotyczących osoby skazanego.

Zatem, przy orzekaniu o udzieleniu osobie skazanej zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności nie powinno się kierować okolicznościami związanymi np. z sytuacją osobistą skazanego w tym koniecznością podjęcia przez niego pracy, czy spłaty zaległości finansowych. Sąd penitencjarny jest zobowiązany do kierowania się warunkami wskazanymi w art. 43la§1kkw.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

W przytoczonym art. 43 la§1 pkt 2 Ustawy znajduje się bezpośrednie odwołanie do treści art.53§1kk tj. celów kary w zakresie prewencji indywidualnej. Sąd meriti wymierzając karę bierze także pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze które winny być osiągnięte wobec skazanego.

Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku o wyrażenie zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w SDE, jest zobowiązany do ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy cele kary zostaną zrealizowane

bez konieczności dalszego odbywania kary w warunkach izolacji więziennej, czyli w miejscu połączonym z nadzorem ze strony funkcjonariuszy SW.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 25.04.2016r. wynika, że D. W. od dnia 11.04.2016r. odbywa karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 11.05.2015r., w sprawie XIV K 62/15 za czyn z art.178a§4kk, art.178a§1kk. Z wyroku wynika, że skazany w chwili czynu miał 1,5 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

Orzeczenie wobec skazanego bezwzględnej kary pozbawienia wolności oznacza, że powinien on stawić się w jednostce penitencjarnej celem odbycia orzeczonej kary. W ocenie Sądu meriti jedynie pobyt w izolacji więziennej może skłonić skazanego do zmiany nagannej postawy i powstrzymania się od popełniania czynów sprzecznych z prawem. Odbywanie kary w SDE jest wyjątkiem od tej zasady.

W ocenie Sądu penitencjarnego popełnienie kolejnego przestępstwa podobnego oznacza, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Za takim stanowiskiem przemawia także ustalona karalność skazanego. Z informacji K. z dnia 25.04.2016r. wynika, że skazany był 4 razy karany, z czego 3-krotnie za przestępstwa skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji tj. z art.178a§1kk w sprawie XIII K 1463/09, z art.178a§4kk w sprawie II K 66/13 oraz z art.178a§4kk w sprawie XIV K 62/15. To dowodzi, że skazany nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób incydentalny.

Ponadto, w sprawie II K 488/10 zapadł wyrok, w którym wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat. Ze zmienionego postanowienia z dnia 11.06.2016r. sygn. Ko 400/16 Sądu Rejonowego w S. wynika, że skazany w okresie próby popełnił w dniu 31.01.2015r. kolejne przestępstwo z art.178a§4kk. To oznacza, że skazany nie potrafił docenić zastosowanego wobec niego dobrodziejstwa środka probacyjnego.

W ocenie Sądu penitencjarnego, skazany nie daje gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego.

Tej oceny nie zmienia fakt, iż z wywiadu kuratora sądowego wynika, że skazany w miejscu zamieszkania, przed osadzeniem w areszcie śledczym zachowywał się poprawnie. Skazany pracował, nie nadużywał alkoholu, nie wszczynał awantur. Wskazać należy, że skazany posiadając pozytywną opinię środowiskową popełnił szereg przestępstw, także pod wpływem alkoholu. Z uzasadnienia wyroku w sprawie IV K 62/15 wynika, że skazany przebywał u swojej narzeczonej, z którą wypił o, 7 litra wódki, a następnie bez jej wiedzy wziął kluczek od jej samochodu, którym odjechał. W czasie jazdy stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w zaparkowany pojazd. Okoliczności wynikające z uzasadnienia wyroku także wskazują na to, że dobra opinia środowiskowa nie gwarantuje że skazany zmieni dotychczas tryb życia i zaniecha popełniania kolejnych przestępstw.

Z opinii Administracji AŚ S. wynika, że skazany nie był kary dyscyplinarnie, nie był nagradzany regulaminowo. Nie uczestniczył w podkulturze przestępczej. Karę odbywa w systemie zwykłym, co oznacza, że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji. Istotne jest to, że skazany w okresie pobytu w areszcie śledczym nie włączył się szczególnie aktywnie w proces resocjalizacji, bowiem nie odbywa kary w systemie programowanego oddziaływania. Odbywanie kary w tym systemie wiąże się z dodatkowymi zobowiązaniami, które na siebie dobrowolnie przyjmuje skazany. Realizacja zadań wynikających z IPO jest dowodem zachodzących zmian w osobowości skazanego w pożądanym kierunku. Przy ocenie trafności złożonego wniosku nie można pominąć i tego, że skazany w nagrodę za wzorowe zachowanie nie został zakwalifikowany do tzw. systemu przepustkowego. Nie został skierowany do pracy poza aresztem śledczym w systemie bez konwojenta. To oznacza, że Administracja jednostki penitencjarnej ma obawy czy skazany przebywając poza zakładem karnym potrafi należycie funkcjonować, a w szczególności przestrzegać zasad porządku prawnego, bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW.

Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku. W sumie bierna, niczym szczególnym nie wyróżniająca się postawa skazanego w toku odbywania kary nie uzasadnia przyjęcia, że w jego osobowości doszło do trwałej, pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

W tych okolicznościach, mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego w tym brak aktywności w procesie resocjalizacji oraz naruszanie porządku prawnego i popełnianie czynów karalnych przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji należy stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w izolacji więziennej.

Zważywszy więc na powyższe okoliczności wniosek D. W. o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za bezzasadny.

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.